

BIBLIOTECA

PROVINCIALE

'T. STIGLIANI'

Ente

D'Errico

2129

MATERA

89368

ANAKPEONTOΣ ΜΙΑΔΙ.

ANACREONTIS
C A R M I N A

CUM

SAPPHUS ALIORUMQUE RELIQUIIS.

ADIECTAE SUNT

INTEGRAE BRUNCKII NOTAE.

NOVA EDITIO STEREOTYPA C. TAUCHNITIANA

CURANTE

C. H. WEISE.

NOVA IMPRESSIO.

LIPSIAE

SUMPTIBUS OTTONIS HOLTZE.

1866.

AUGUSTAE TAURINORUM ET FLORENTIAE
APUD HERMANNUM LOESCHER.

PRAEFATIO.

Quae primum anno huius saeculi XI. ex Caroli Tauchnitzii officina prodit Anacreonticorum editio a Schaefero curata, accurate exscripta erat ex altera Brunckii editione, quae a. 1786. Argentorati prodierat, et in qua Brunckius textum ad Vaticanarum membranarum lectiones, a Spalettio recens publicatas, emendarat. Is tamen textus ideo hodie servari amplius non poterat, quia ex eo inde tempore multa a multis viris doctis erant eruta et stabilita, quae necessario sequenda erant et in nova editione recipienda. Quare quoniam typographus in instauranda veterum scriptorum bibliotheca Anacreontica quoque novis typis exscribendi consilium ceperat, quaecunque in iis ad recentiorum emendationes refingenda erant, refinximus, deque omnibus iis in notis statim post textum positus breviter lectorem monuimus; Brunckii tamen animadversiones sine mutatione hic quoque adiecimus, quia et utilia multa continent, et ex tot inde annis in hac editione consuetae erant legi.

Quo hic sequuntur carmina ordine, eo primus Henr. Stephanus anno 1554 exscripta dederat, et quidem ex codicibus duobus, quos deinde ipse deleuit. Eadem, sed alio ordine legebantur in codice Anthologiae Cephalaeae, ex quo Spalettius Romae 1783 exscribenda curavit. Ipsa autem collectio a quo primum aut quo tempore fuerit instituta, nuspiam perscriptum legitur. Hoc certum est, ex antiquo illo veri Anacreontis volumine, quod quinque libris compositum fuerat, quodque in communi literarum naufragio periit, nonnisi pauca quaedam in hanc nostram collectionem servata esse, eaque mixta hodie legi multis seriorum imitaminibus, quae facile vel ex metro male servato, vel ex dictione vel sententiis discernuntur. Quidquid enim contra rhythmum peccat, aut cum linguae aut poeseos elegantioris genio male concinit, id Anacreontis non esse posse confestim sequitur, utpote quem bonum praeclarumque poetam fuisse omnis antiquitas testetur.

Atque per causas rationesque modo commemoratas merito pro genuinis haberi possunt I. II. III. IV. IX. XI. XII. XIII. XVI. XVII. XIX. XXXIII. XLIII. XLVII. LIII. e quibus XVII. ab A. Gellio citatum legitur. Praeterea LIV. LV. LVII. LVIII. asseruntur ab Stobaeo. Athenaeo, Eustathio, Hephaestione, Heraclide Pontico. Denique fragmenta illa pauca, ab iisdem fere allata, quin genuina habeantur, non ambigendum videtur.

Floruit Anacreon Ol. 62 — 70. natus in urbe Teo;

unde tamen mature, Cyro Asiam vastante, una cum parentibus Abderam Thraciae secessit. Ibi quum haud exiguam sibi famam carminibus scribendis peperisset, Samum venit, et illic perpetuo a Polycrate magni habitus est. Is quum Ol. 64. interfectus esset, Athenas ab Hipparcho accersitus est. Quo pariter occiso ab Gephyraeis (Ol. 66, 3.), primum Teum patriam repetivit; deinde, turbis illic ortis, denuo Abderam concessit, ubi ad annum aetatis 85 vixisse perhibetur. Quanti eum fecerint doctissimi quique homines, ex plurium scriptorum locis luculenter apparet, ut Plat. Phaedr. pag. 235. Hor. Od. IV, 9, 9. Cic. Tusc. IV, 33, 74. Ovid. Trist. II, 363. Art. am. III, 329. al.

Ser. Lips. m. Mart. a. XLIV.

Weise.

PRAEFATIO

RICH. FR. PHIL. BRUNCKII

Iterata hac editione, quam rogatu Bibliopolae, prioris exemplaribus omnibus distractis, adornavimus, prodit Anacreon venustiore forma, et emendatior, ad Vaticanas membranas, quas bona religione sequi placuit, exactus. Publico literarum bono Ioseph Spaletti ante hos tres annos aeri insculptas Romae vulgavit XVI. praestantissimi codicis paginas, quibus Teii senis reliquiae continentur. Accuratissimum exemplar ante oculos habuimus, a quo discedere nefas duximus, ubicumque nulla oboriretur corruptelae suspicio; verum ubi vel errore vel imperitia lapsus librarium deprehendimus, quin ei fidem derogaremus nulla nos superstitio tenuit. Vale, amice lector, et hac nostra opella lubens fruire.

ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ

ΩΙΑΙ.

α. Εἰς λύραν.

Θέλω λέγειν Ἀτρείδας,
θέλω δὲ Κάδμον ἄδειν·
ἃ βάρβιτος δὲ χορδαῖς
Ἔρωτα μουνον ἤξει.
ἡμεῖς αὖ νῦν παρῶν,
καὶ τὴν λύρην ἀπασαν,
καγὼ μὲν ἦδον ἄθλους
Ἡρακλέους· λύρη δὲ
Ἔρωτας ἀντεφώνει.
χαίροιτε λοιπὸν ἡμῖν,
ἦρωες· ἡ λύρη γὰρ
μόνους Ἔρωτας ἄδει.

5

10

β. Εἰς γυναικάς.

Φύσις κέρατα ταύροις,
ὅπλ᾽ δ' ἔδωκεν ἵπποις,

ANACREON.

A

ποδωκίην λαγωοῖς,
 λένουσι χάσμ' ὀδόντων,
 τοῖς ἰχθύσιν τὸ νηπιόν,
 τοῖς ὀρνέοις πέτασθαι,
 τοῖς ἀνδράσιν φρόνημα
 γυναιξὶν οὐκέτ' εἶχέν
 τι οὖν· δίδωσι κάλλος
 αὐτ' ἀοπίδων ἀπασῶν,
 αὐτ' ἐγγίων ἀπάντων·
 νικᾷ δὲ καὶ σίδηρον
 καὶ πῦρ καλὴ τις οὐσα.

γ. Εἰς Ἑρωτα.

Μεσονηκτίοις ποθ' ὥραις,
 στρέφεται ὅτ' Ἀρχιτος ἤδη
 κατὰ γείρα τὴν Βοώτιον,
 μερόπων δὲ φῦλα πάντα
 κέσται κόπῃ διαμέντα,
 τότε Ἑρως ἐπισταθείς μεν
 θυρώων ἔκοπτ' ὀχῆας.
 τίς, ἔφηρ, θύρας ἀράσσει;
 κατὰ μεν σχίσαις ὀνείρους.
 ὁ δ' Ἑρως, ἀνοιγε, φησί,
 βρέφος εἰμὶ, μὴ φόβησαι,
 βρέχομαι δὲ, κασέληρον
 κατὰ νύκτα πεπλάνημα.
 ἐλέησα ταῦτ' ἀκούσας,
 ἀνὰ δ' εὐθὺ λόγγον ἄγας
 ἀνέωξα, καὶ βρέφος μὲν

ἔσορᾷ φέροντα τόξον
 πτερυγας τε καὶ φαρέτρην·
 παρὰ δ' ἰστίην καθίξας,
 παλάμαισι χεῖρας αὐτοῦ
 ἀνέθαιπον, ἐκ δὲ χαίτης
 ἀπέθλιβον ἕγρον ὕδαρ.
 ὁ δ', ἐπεὶ κρυὸς μεθήκε,
 φέρε, φησί, πειράσσωμεν
 τόδε τόξον, εἴ τί μοι νῦν
 βλάβεται βραχέϊσα νευρή·
 ταῦται δὲ, καὶ με τύπτει
 μέσον ἤπαρ, ὥσπερ οἰστρός,
 ἀνὰ δ' ἄλλεται κακῶζων,
 ξέρε δ', εἶπε, συγγάγηθι·
 κέρας ἀβλαβές μὲν ἐστι,
 σὺ δὲ καρδίαν πονήσεις.

δ. Εἰς ἑαυτόν.

Ἐπὶ μυρσίναις τερέναις,
 ἐπὶ λωτίναις τε ποταῖς
 στορέσας θέλω προπίνειν
 ὁ δ' Ἑρως, χιτῶνα δήσας
 ὑπὲρ ἀνέγχετο παπύρου,
 μέθῃ μὲν διακονεῖτο.
 τροχὸς ἄρματος γὰρ οἷα
 βίλιος τρέχει κλισυθείς·
 ὀλγὴ δὲ κεισόμεσθα
 κόνις, ὅστιόν λυθέρτων.
 τί σε δεῖ λῖθον μυρτίζειν;
 τί δὲ γῇ χέειν μάταια;

ἐμὲ μᾶλλον, ὥς ἔτι ζῶ,
 μύρισον, ῥόδοις δὲ κροῖτα
 πύκασον, κάλει δ' ἐταίρην.
 πρὶν, Ἐρως, ἐκεῖ μ' ἀπελθεῖν
 ὑπὸ νερετέρων χορείας,
 σκεδάσαι θάλω μερίμνας.

ε'. Εἰς ῥόδον.

Τὸ ῥόδον τὸ τῶν Ἑρώτων
 μίξωμεν Διονύσω·
 τὸ ῥόδον τὸ καλλιφυλλον
 κροτάφοισιν ἀρμόσαντες,
 πίνωμεν ἄβρὰ γελῶντες.
 ῥόδον, ὦ, φέριστον ἄνθος,
 ῥόδον εὐαρος μέλημα·
 ῥόδα καὶ θεοῖσι τερπνὰ,
 ῥόδα, τοῖς ὁ παῖς Κυθήρης
 στέφεται καλοῦς ἰούλους
 Χαρίτεσσι συγχορεύων.
 στέφανον [οὗν] μα καὶ λυγίζων
 παρὰ σοῖς, Διόνυσσε, σπηκοῖς,
 μετὰ κούρης βαθυκόλπου,
 ῥοδίνοισι στεφανίσκοις
 πεπυκασμένος, χορεύσω.

ζ'. Ἑρωτικόν, ἢ κῶμος.

Στεφάνους μὲν κροτάφοισι
 ῥοδίνοὺς συναρμόσαντες,
 μεθύομεν ἄβρὰ γελῶντες·

ὑπὸ βαρβίτῳ δὲ κούρα
 κατακίσσοισι βρέμοντας
 πλοκάμοις φέρονσα θύρσους,
 χλιδανόσφυρος χορεύει.
 ἄβροχαίτας δ' ἅμα κούρος,
 στομάτων ἄδῃ πνεόντων,
 κατὰ πηκτιδῶν ἀθύρει,
 προχέων λίγειαν ὀμφάν.
 ὁ δ' Ἐρως ὁ χρυσοχαίτας
 μετὰ τοῦ καλοῦ Αναίου,
 καὶ τῆς καλῆς Κυθήρης,
 τὸν ἐπήρατον γεραίους
 κῶμον μέτεισι χαιρῶν.

ζ'. Εἰς Ἑρωτα.

Ἐκινθήη με ῥάβδῳ
 χαλεπὸς Ἐρως ἁπίζων
 ἐκέλευε συντροχάζειν·
 διὰ δ' ὀξέων μ' ἀνύρων,
 ξυλόχων τε καὶ φαράγγων
 τροχάοντα τείρεν ἰδρώς,
 κραδίη δὲ ῥινός ἄχρως
 ἀνέβαινε, κἂν ἀπέσβην.
 ὁ δ' Ἐρως μέτωπα σείων
 ἀπαλοῖς πτεροῖσιν, εἶπε·
 σὺ γάρ οὐ δύνῃ φιλήσαι.

η'. Εἰς τὸν ἑαυτοῦ ὄνειρον.
 Διὰ νυκτὸς ἐγκαθεύδων
 ἀλιπορφύροις ταπησί,

γεγαννημένος Ἀναίω,
 ἐδόκουν ἄγροισι ταρσοῖς
 δρόμον ὦκν' ἐκταίνειν,
 μετὰ παρθένων ἀδύρων.
 ἐπεκερτόμουν δὲ παῖδες
 ἀπαλώτεροι Ἀναίου,
 δακέθυιά μοι λέγοντες
 διὰ τὰς καλὰς ἐκείνας·
 ἐθέλοντα δὲ φιλῆσαι
 ἄνγον ἐξ ὕπνου με πάντες,
 μεμονωμένος δ' ὁ τλήμων
 πάλιν ἤθελον καθεύδειν.

θ'. Εἰς περιπτεράν.

Ἐρασμὴ πέλεια,
 πόθεν, πόθεν πέτασαι;
 πόθεν μύρων τοσούτων,
 ἐπ' ἥρος θύουσα,
 πνέεις τε καὶ ψεκάζεις;
 τίς εἶ; τί σοι μέλει δέ;
 Ἀνακρέων μ' ἔπειμαγε
 πρὸς παῖδα, πρὸς Βάθυλλον,
 τὸν ἄρτι τῶν ἀπάντων
 κρατοῦντα καὶ τύραννον.
 πέπρακέ μ' ἡ Κυθήρη,
 λαβοῦσα μικρὸν ὕμνον.
 ἐγὼ δ' Ἀνακρέοντι
 διακονῶ τόσαυτα.
 καὶ νῦν, ὄρῃς, ἐκείνου

ἐπιστολὰς κομίζω·
 καὶ φησιν εὐθέως με
 ἐλευθέρην ποιήσιν·
 ἐγὼ δέ, κῆρ' ἀφῆ με,
 δούλη μενῶ παρ' αὐτῆ.
 τί γὰρ με δεῖ πέτασθαι
 ὄρη τε καὶ κατ' ἀγρούς,
 καὶ δένδρεσιν καθίξιν,
 φαγοῦσιν ἄγριόν τι;
 τανῶν ἐδω μὲν ἄρτον,
 ἀφαρπάσασα χειρῶν
 Ἀνακρέοντος αὐτοῦ·
 πιεῖν δ' ἐμοὶ δίδωσι
 τὸν οἶνον, ὃν προσπίνει.
 πιοῦσα δ' ἂν χορεύω,
 καὶ δεσπότην ἐμοῖσι
 πτεροῖσι συσκιάζω·
 κοιμωμένη δ' ἐπ' αὐτῇ
 τῷ βαρβίτῳ καθεύδω.
 ἔχεις ἅπαντ'· ἀπελθε.
 λαλίστεράν μ' ἔθηκας,
 ἀνθρώπε, καὶ κορώνης.

ι'. Εἰς Ἐρωτα κήρινον.

Ἐρωτα κήρινόν τις
 νεηνίης ἐπώλει·
 ἐγὼ δὲ οἱ παραστάς,
 πόσου θέλεις, ἔφη, σοὶ
 τὸ τυχερὸν ἐκπρίωμαι;

ὁ δ' εἶπε δωριάξων·
 λάβ' αὐτὸν ὀππόσου λῆς.
 ὅπως δ' ἂν ἐκμάθῃς νιν,
 οὐκ εἰμὶ καγοτέχνας·
 10 ἀλλ' οὐ τι λῶ συνοικτῆν
 ἔρωτι παγορέκτι.
 δὸς οὖν, δὸς αὐτὸν ἡμῖν
 δραχμῆς, καλὸν σύννευον.
 15 Ἔρως, σὺ δ' εὐθιῶς με
 πύρρῳσον· εἰ δέ μή, σὺ
 κατὰ φλογὸς τακήσῃ.

ιγ. Εἰς ἑαυτόν.

Λέγουσιν αἱ γυναικες·
 Ἀνακρέων, γέρον εἴ·
 λαβὼν ἔσοπτρον, ἄθρει
 κόμας μὲν οὐκ εἴ οὐσας,
 5 ψιλὸν δέ σεν μέτωπον.
 ἐγὼ δέ τὰς κόμας μὲν,
 εἴτ' εἰσιν, εἴτ' ἀπῆλθον,
 οὐκ οἶδα· τοῦτο δ' οἶδα,
 10 ὥς τῷ γέροντι μᾶλλον
 πρέπει τὸ τερπνὰ παιζειν,
 ὅσῳ πέλας τὰ Μοίρης.

ιδ. Εἰς χελιδόνα.

Τί σοι θέλεις ποιήσω,
 τί, κοτίλῃ χελιδών;

τὰ ταρσά σεν τὰ κοῦφα
 θέλεις λαβὼν ψαλλῆω;
 5 ἢ μᾶλλον ἔνδοθεν σεν
 τὴν γλῶσσαν, ὥς ὁ Τηρεὺς
 ἐκεῖνος, ἐκθερῶ;
 τί μευ καλὸν ὀνειρῶν
 ὑπορθρίαισι φωναῖς
 ἀφήροπασας Βάθυλλον;

ιγ. Εἰς ἑαυτόν.

Οἱ μὲν καλὴν Κυβήβην
 τὸν ἡμίθλην ἄτιν
 ἐν οὔρεσιν βοῶντα
 λέγουσιν ἐκμανῆναι·
 5 οἱ δὲ Κλάρον παρ' ὄχθαις
 δαφνηφόροιο Φοίβου
 λάλον πίνοντες ὕδαρ
 μεμνηότες βοῶσιν.
 ἐγὼ δέ τοῦ Ἀναίου
 10 καὶ τοῦ μύρου κορεσθεῖς
 καὶ τῆς ἑμῆς ἐταίρης,
 θέλω, θέλω μανῆναι.

ιδ. Εἰς Ἐρωτα.

Θέλω, θέλω φιλεῖσαι·
 ἔπειθ' Ἐρως φιλεῖν με·
 ἐγὼ δ', ἔχων νόημα
 ἄβουλον, οὐκ ἐπελοθην.

5 ὁ δ' εὐθὺ τόξον ἄρας
καὶ χρυσέην φαρέτρην,
μάχη με προῦκαλείτο.
καὶ γὰρ λαβὼν ἐπ' ὤμων
10 θώρηχ', ὅπως Ἀχιλλεύς,
καὶ δοῦρα, καὶ βοεῖην,
ἐμαρνάμην ἔρωτι.
ἔβαλλ', ἐγὼ δ' ἔφηνγον.
ὥς δ' οὐκ ἔτ' εἶχ' οἰσιτούς·
15 ἦσχαλλεν, εἶδ' ἑαυτὸν
ἀφῆκεν εἰς βέλεμον·
μέσος δὲ καρδίας μεν
ἔδυε, καὶ μ' ἔλυσε.
μάτην δ' ἔχω βοεῖην·
20 τί γὰρ βάλωμεν ἔξω,
μάχης ἔσω μ' ἐχούσης;

ιε'. Εἰς τὸ ἀφρόνως ζῆν.

Οὐ μοι μέλει τὰ Γυνέαι,
τοῦ Σαρδίων ἀνακτος·
οὐδ' εἰς πῶ με ζῆλος,
οὐδὲ φθονέω τυράννοις.
5 ἐμοὶ μέλει μύθοισι
καταβρέχειν ὑπὲρ ἡν·
ἐμοὶ μέλει ῥόδοισι
καταστέφειν κάρηνα.
τὸ σήμερον μέλει μοι·
10 τὸ δ' αὐριον τίς οἶδεν;
[ὥς οὖν ἔτ' εὐδί' ἐτί,

καὶ πῖνε, καὶ κύβευε,
καὶ σπένδε τῷ Δυναίῳ,
μὴ νοῦσος, ἣν τις ἔλθῃ,
λέγῃ, σὲ μὴ δεῖ πίνειν.]

15

ις'. Εἰς ἑαυτόν.

Σὺ μὲν λέγεις τὰ Θήβης,
ὁ δ' αὖ Θηρηγῶν αὐτιάς·
ἐγὼ δ' ἐμὰς ἐλώσεις.
οὐχ ἵππος ὤλεσέν με,
οὐ πεζός, οὐχὶ νῆες·
5 στρατός δὲ καινὸς ἄλλος,
ἀπ' ὀμμάτων με βάλλον.

5

ιζ'. Εἰς ποτήριον ἀργυροῦν.

Τὸν ἄργυρον τορεῖων
Ἥφαιστέ μοι ποιήσον,
πανοπλίαν μὲν οὐχί,
(τί γὰρ μάχαισι κάμοι;)
ποτήριον δὲ κοῖλον,
5 ὅσον δύνῃ, βαθύνας.
ποιεῖ δέ μοι κατ' αὐτὸ
μήτ' ἀστρα, μήθ' ἀμαξαν,
μὴ σιτηγόν Ὠρίωνα.
τί Πλειάδων μέλει μοι,
10 τί δ' ἀστέρος Βοώτεω;
ποιήσον ἀμπέλους μοι,
καὶ βότρυας κατ' αὐτῶν,
καὶ Μαινάδας τηργώσας·

5

10

15

ποίει δὲ ληρὸν οἶνον,
καὶ χρυσέους πατούντας
ὁμοῦ καλῶ *Λυαίῳ*
Ἐρωτα καὶ Βάθυλλον.

ιη'. Εἰς τὸ αὐτό.

5

Καλλιτέχνα, τόρευσον
ἔαρος κύπελλον ἥδη·
τὰ τεργὰ τὴν προῶθ' ἡμῖν
ῥόδα φέρουσιν ὥρην.
τὸν ἄργυρον δ' ἀπλώσας
ποίει πότον μοι τεργνόν.
μὴ τῶν, παραινῶ, τελετῶν
ξένον τί μοι τορεύσης,
μὴ φευκτὸν ἰστόρημα·
μᾶλλον δὲ ποίει Διὸς γόνον,
Βάκχον Εὐϊὸν ἡμῖν.
μυστὶς νάματος ἢ Κύπρις
ὑμεναίοις κροτῶσα.
χάρασσ' Ἐρωτας ἀνόπλους,
καὶ Χάριτας γελώσας,
ὑπ' ἄμπελον εὐπέταλον,
εὐβότρυον, κομῶσαν·
σύνναπτε κόρυους εὐπρεπεῖς·
ὁμοῦ δὲ Φοῖβος ἀθύροι.

15

ιβ'. Εἰς τὸ δεῖν πίνειν.

Ἦ γῇ μέλαινα πίνει,
πίνει δὲ δένδρε' αὐτήν·

5

πίνει θάλασσαν ἀνάγρους,
ὁ δ' ἥλιος θάλασσαν,
τὸν δ' ἥλιον σελήνη.
τί μοι μάχασθ', ἐταῖροι,
καὐτῷ θέλοντι πίνειν;

κ'. Εἰς κόρην.

5

Ἡ Ταντιάλου ποτ' ἔστη
λίθος Φρυγῶν ἐν ὄχθαις,
καὶ παῖς ποτ' ὄρνις ἔπτη
Πανδίοιος χελιδών.
ἐγὼ δ' ἔσοπτρον εἶην,
ὅπως αἰεὶ βλέπης με·
ἐγὼ χιτῶν γενοίμην,
ὅπως αἰεὶ φορῇς με.
ὔδωρ θέλω γενέσθαι,
ὅπως σε χρώατι λούσω.
μύρον, γύναι, γενοίμην,
ὅπως ἐγὼ σ' ἀλείψω.
καὶ ταυνὴ δὲ μαστῶν,
καὶ μάργαρον τραχήλῳ,
καὶ σάνδαλον γενοίμην.
μόνον ποσὶν πάτει με.

10

15

κδ'. Εἰς ἑαυτόν.

Λότε μοι, δότ', ὦ γυναῖκες,
Βρομίον πιεῖν ἀνυσί·
ὑπὸ καύματος γὰρ ἦδη

5.

προδοθείς ἀναστενάξω.
 δότε δ' ἀνθέων ἐκείνου
 στεφάνους, οἷους πυκάζω.
 τὰ μέτωπα μου πικαίει.
 τὸ δὲ καῦμα τῶν Ἑρώτων,
 κραδίη, τίμη σκεπάξω;

κβ. Εἰς Βαθύλλου.

5

Παρά τὴν σκίην Βαθύλλου
 καθίσω. καλὸν τὸ δένδρον·
 ἀπαλὰς δ' ἔσεισε χαίτας
 μαλακωτάτῳ κλαδίσκῳ.
 παρὰ δ' αὐτὸν ἐρεθίζει
 πηγὴν ῥέουσα πειθοῦς.
 τίς ἂν οὐκ ὁρῶν παρέλθοι
 καταγώγιον τοιοῦτο;

κγ. Εἰς τὸν πλοῦτον.

5

Ὁ πλοῦτος εἴ γε χρυσοῦ
 τὸ ξῆν παρῆχε θνητοῖς,
 ἐκαρτέρουον φυλάσσων,
 ἵν' ἂν θανεῖν ἐπέλθῃ.
 λάβῃ τι, καὶ παρέλθῃ.
 εἰ δ' οὐκ ἂν μὴ τὸ πρίσθαι
 τὸ ξῆν ἔνεστι θνητοῖς,
 τί καὶ μάτην στενάξω;
 τί καὶ γόους προπέμπω;
 θανεῖν γὰρ εἰ πέρωται,

10

τί χρυσὸς ὠφελεῖ με;
 ἐμοὶ γένοιτο πίνειν,
 πιόντι δ' οἶνον ἥδυν
 ἐμοῖς φίλοις συνέναι,
 ἐν δ' ἀπαλαῖσι κοίταις
 τελεῖν τὰν Ἀφροδίταν.

15

κδ. Εἰς ἑαυτόν.

Ἐπειδὴ βροτὸς ἐτέχθην
 βίотου τρίβον ὁδεύειν,
 χρόνον ἔργων, ὃν παρήλθον·
 ὃν ἔχω δραμεῖν, οὐκ οἶδα.
 μέθετέ με, φροντίδες·
 μηδὲν μοι καὶ ὑμῖν ἔστω.
 πρὶν ἐμὲ φθάσῃ τὸ τέλος,
 παίζω, γελᾶσω, χορεύσω
 μετὰ τοῦ καλοῦ Ἀναίου.

5

κε. Εἰς ἑαυτόν.

Ὅταν πῖω τὸν οἶνον,
 εὐδουσιν αἱ μέριμναι.
 τί μοι γόων, τί μοι πόνων,
 τί μοι μέλει μεριμνῶν;
 θανεῖν με δεῖ, κἂν μὴ θέλω.
 τί τὸν βλον πλανῶμαι;
 πῖωμεν οὖν τὸν οἶνον
 τὸν τοῦ καλοῦ Ἀναίου·
 σὺν τῷ δὲ πίνειν ἡμᾶς
 εὐδουσιν αἱ μέριμναι.

5

10

κζ'. Εἰς ἑαυτόν.

Ὅταν ὁ Βάκχος εἰσέλθῃ,
 εὐδονσιν αἱ μέριμναι·
 δοκῶν δ' ἔχειν τὰ Κροίσου
 θέλω καλῶς αἰεῖναι·
 5 κισσοστεφής δὲ κεῖμαι,
 πατῶ δ' ἅπαντα θυμῷ.
 ὀπλίζ', ἐγὼ δὲ πίνω.
 φέρ' ἐμοὶ κύπελλον, ὦ παῖ·
 10 μεθύοντα γάρ με κῆσθαι
 πολὺν κρεῖσσον, ἢ θανάοντα.

κζ'. Εἰς Διόνυσον.

Τοῦ Διὸς ὁ παῖς, ὁ Βάκχος·
 ὁ λυσίφρων, ὁ λυαῖος,
 ὅταν εἰς φρένας τὰς ἀμὰς
 εἰσέλθῃ μεθυδότας,
 5 διδάσκει με χορεύειν.
 ἔχω δὲ καὶ τι τεργινόν,
 ὃ τὰς μέθας ἐραστάς·
 μετὰ κρότων, μετ' ᾠδῆς
 10 τέρπει με καὶ Ἀφροδίτα,
 καὶ πάλιν θέλω χορεύειν.

κη'. Εἰς τὴν ἑαυτοῦ ἑταῖραν.

Ἄγε, ζωγράφων ἄριστε,
 γράφε, ζωγράφων ἄριστε,

Ῥοδῆς κάρανε τέχνης,
 ἀπεύσαν, ὥς ἂν εἴπω,
 5 γράφε μοι τριγὰς τὸ πρῶτον
 ἀπαλὺς τε καὶ μελαίνας·
 ὁ δὲ κηρὸς ἂν δύνῃται,
 γράφε καὶ μύρου πνεύσας.
 γράφε δ' ἐξ ὅλης παρειῆς
 10 ὑπὸ πορφύραισι χαίταις
 ἐλεφάντινον μέτωπον.
 τὸ μεσόφρυον δὲ μὴ μοι
 διάκοπτε, μήτε μίσγε.
 15 ἔχτω δ', ὅπως ἐκέλη,
 τὸ λεληθότως σύνοφρον
 βλεφάρων ἵτυν κελαινήν.
 τὸ δὲ βλέμμα νῦν ἀληθῶς
 ἀπὸ τοῦ πυρὸς ποιήσον,
 20 ἅμα γλαυκόν, ὥς Ἀθήνης,
 ἅμα δ' ὕγρόν, ὥς Κυθήρης.
 γράφε ὅνα καὶ παρειάς,
 ῥόδα τῷ γάλακτι μῆξας.
 γράφε χεῖλος, οἷα Πειθοῦς,
 25 προκαλούμενον φίλημα.
 τρυφεροῦ δ' ἔσω γένειον
 περὶ λυγρῇ τραχήλῳ
 Χάριτες πέτοιτο πᾶσαι.
 στόλισον τὸ λοιπὸν αὐτὴν
 30 ὑποπορφύροις πέπλοις·
 διαφανέτω δὲ σαρκῶν
 ὀλγόν, τὸ σῶμ' ἐλέγχον.

ἀπέχει· βλέπω γὰρ αὐτὴν·
τάχα, κηρέ, καὶ λαλήσεις.

κθ'. Εἰς Βάθυλλον.

Γράφε μοι Βάθυλλον οὐτω,
τὸν ἐταῖρον, ὡς διδάσκω.
λιπαρὰς κόμας ποιήσον,
τὰ μὲν ἔνδοθεν μελαινάς,
τὰ δ' ἐς ἄκρον ἡλιώσας.
ἔλικας δ' ἑλευθέρους μοι
πλοκάμων, ἅτακτα συνθεῖς,
ἄφες, ὡς θέλωσι, κεῖσθαι.
ἀπαλὸν δὲ καὶ δροσῶδες
στεφένω μέτωπον ὀφρὺς
κυανωτέρῃ δρακόντων.
μέλαν ὄμμα γοργὸν ἔστω,
κεκρασμένον γαλήνῃ,
τὸ μὲν ἐξ Ἄρης ἔλκον,
τὸ δὲ τῆς καλῆς Κυθήρης,
ἵνα τις τὸ μὲν φοβῆται,
τὸ δ' ἀπ' ἐλπίδος κρημάτων.
ῥοδέην δ', ὅποια μῆλον,
χρυσὴν ποιεῖ παρειήν·
ἐρυθρὰ δ', ὡς ἂν Αἰδοῦς
δύνασαι βαλεῖν, ποιήσον.
τὸ δὲ χεῖλος, οὐκέτ' οἶδα,
τίνι μοι τρόπῳ ποιήσεις. . .
ἀπαλόν, γέμον τὲ Πειθοῦς.
τὸ δὲ πᾶν, ὃ κηρὸς αὐτὸς

ἐχέτω λαλῶν σιωπῇ.
μετὰ δὲ πρόσωπον ἔστω
τὸν Ἀδωνίδος παρελθόν
ελεφάντινος τράχηλος.
μεταμάζιον δὲ ποιεῖ
διδύμας τε χεῖρας Ἑρμοῦ,
Πολυδένκεος δὲ μηρούς,
Διονυσίην δὲ νηδύν.
ἀπαλὸν δ' ὑπερθε μῆρῶν,
μῆρῶν τὸ πῦρ ἐχόντων,
ἀφελῇ ποιήσον αἰδῶ,
Παφίην θέλουσαν ἡδῇ.
φθονερὴν ἔχεις δὲ τέχνην,
οὔτι μὴ τὰ νῶτα δεῖξαι
δύνασαι· τὰ δ' ἦν ἀμείνω.
τί με δεῖ πόδας διδάσκειν;
λάβε μισθόν, ὅσπον εἵπης.
τὸν Ἀπόλλωνα δὲ τοῦτον
καθελὼν, ποιεῖ Βάθυλλον.
ἦν δ' ἐς Σάμον ποτ' ἔλθης,
γράφε Φοῖβον ἐν Βαθύλλῳ.

λ'. Εἰς Ἑρωτα.

Αἰ Μοῦσαι τὸν Ἑρωτα
δῆσαι στεφάνοισι
τῷ Κάλλῃ παρέδωκαν,
καὶ νῦν ἡ Κυθήρεια
ζητεῖ, λύτρα φέρουσα,
λύσασθαι τὸν Ἑρωτα.

κἄν λύσῃ δὲ τις αὐτόν,
οὐκ ἔξεισι, μενεΐ δέ·
δουλεύειν δεδιδάκται.

λδ'. Εἰς ἑαυτόν.

Ἄφες με, τοὺς θεοὺς σοι,
πιεῖν, πιεῖν ἀμυστί.
θῆλω, θῆλω μανῆναι.
ἐμαίνειτ' Ἀλκμαίων τε,
καὶ λευκόπους Ὀρέστης,
τὰς μητέρας κτανόντες·
ἐγὼ δὲ μηδὲνα κτᾶς,
πιῶν δ' ἐρυθρόν οἶνον
θῆλω, θῆλω μανῆναι.
ἐμαίνεθ' Ἡρακλῆς πρὶν
δεινὴν κλονῶν φαρέτρην
καὶ τόξον Ἰφίτειον.
ἐμαίνεται πρὶν Αἴας
μετ' Ἀσπίδος κραδαίνων
τὴν Ἐκτορος μάχαιραν.
ἐγὼ δ' ἔχων κνέπελλον
καὶ στέμμα τοῦτο χαίταις,
οὐ τόξον, οὐ μάχαιραν,
θῆλω, θῆλω μανῆναι.

λβ'. Εἰς τοὺς ἑαυτοῦ Ἑρωτας.

Εἰ φύλλα πάντα δένδρων
ἐπίστασαι κατεπεῖν,

εἰ κύματ' οἶδας εὐρεῖν
τὰ τῆς ὅλης θαλάσσης,
σὲ τῶν ἐμῶν Ἑρώτων
μόνον ποιῶ λογιστήν.
πρωῶτον μὲν ἐξ Ἀθηναίων
Ἑρωτας εἰκοσιν θῆες,
καὶ πεντεκαίδεκ' ἄλλους.
ἔπειτα δ' ἐκ Κορίνθου
θῆες ὄρμαθούς Ἑρώτων·
Ἀχαΐης γάρ ἐστιν,
ὅπου καλαὶ γυναικες.
τίθει δὲ Λεσβίους μοι,
καὶ μέγρι τῶν Ἰώνων,
καὶ Καρίην Ῥόδον τε,
δισχιλίους Ἑρωτας. —
τί φῆς; . - αἰ κηρῶ θῆες.
οὐπω Σύρους ἔλεξα,
οὐπω πόθους Κανώβου,
οὐ τῆς ἅπαντ' ἐχούσης
Κρήτης, ὅπου πόλεσσι
Ἑρως ἐποργιάζει.
τί σοι θέλεις ἀριθμῶ
καὶ τοὺς Γαδείρων ἐκτός,
τοὺς Βακτριῶν τε καὶ Ἰνδῶν,
ψυχῆς ἐμῆς Ἑρωτας;

λγ'. Εἰς χελιδόνα.

Σὺ μὲν, φίλη χελιδὼν,
ἐτησίη μολοῦσα,

5 θέρει πλέκεις καλήν,
 χειμῶν δ' εἰς ἄφαντος
 ἢ Νεῦλον, ἢ πὶ Μέμριν·
 Ἔρως δ' αἰὲν πλέκει μεν
 ἐν καρδίῃ καλήν.
 10 Πόθος δ' ὁ μὲν πτεροῦται,
 ὁ δ' ὠόν ἐστιν ἀκμήν,
 ὁ δ' ἡμίλεπτος ἦδη.
 βοὴ δὲ γήγνετ' αἰεὶ
 κεχηρότων νεοττῶν.
 Ἐρωτιδεῖς δὲ μικροῦς
 15 αἰετὶς μελίζονες τρέφουσιν·
 οἱ δὲ τραφέντες εὐθύς
 πάλιν κύνουσιν ἄλλους.
 τί μῆχος οὖν γένηται;
 οὐ γὰρ σθένω τοσούτους
 Ἐρωτας ἐκποθήσαι.

λδ'. Εἰς κόρην.

5 Μή με φύγῃς, ὀρθῶσα
 τὰν πολιὰν ἔθειραν·
 μηδ', οὔτοι πάρεστιν
 ἀκμαῖον ἄνθος ὥρας,
 τὰ μὰ φίλτρα διώξῃς.
 ὄρα κἄν στεφάνοισιν
 ὅπως πρέπει τὰ λευκά
 ῥόδοις κρήνα πλακέντα.

λέ. Εἰς Εὐρώπην.

Ὁ ταῦρος οὗτος, ὦ παῖ,
 Ζεὺς μοι δοκεῖ τις εἶναι.
 φέρει γὰρ ἀμφὶ νότοις
 Σιδονίην γυναικα·
 5 περὶ δὲ πότον εὐρύν,
 τέμνει τε κῆμα χηλαῖς.
 οὐκ ἂν δὲ ταῦρος ἄλλος
 ἐξ ἀγέλης ἐλασθεῖς
 ἔπλευσε τὴν θάλασσαν,
 10 εἰ μὴ μόνος ἐκείνος.

λς'. Εἰς τὸ ἀναιμένως ζῆν.

Τί με τοὺς νόμους διδάσκεις,
 καὶ ῥητόρων ἀνάγκας;
 τί δ' ἐμοὶ λόγων τοσούτων
 τῶν μηδὲν ὠφελούντων;
 5 μᾶλλον δίδασκε πίνειν
 ἀπαλὸν πόμα Λυαίου·
 μᾶλλον δίδασκε παῖξαι
 μετὰ χρυσῆς Ἀφροδίτης.
 πολὺαί κάρα στέφουσι.
 10 δὸς ὕδωρ, βάλ' οἶνον, ὦ παῖ,
 τὴν ψυχὴν μοι κάρωσον.
 βραχὺ μὴ ζῶντα καλύπτεις·
 ὁ θανὼν οὐκ ἐπιθυμεῖ.

λζ'. Εἰς τὸ ἕαρ.

Ἴδε πῶς ἕαρος φανέντος
 Χάριτες ῥόδα βρούουσιν·
 ἴδε πῶς κύμα θαλάσσης
 ἀπαλύνεται γαλήνῃ·
 ἴδε πῶς νῆσσα κολυμβᾷ·
 ἴδε πῶς γέρας οὐδέει.
 ἀφελῶς δ' ἔλαμψε Τιτάν·
 νεφελῶν σκιαὶ δονοῦνται·
 τὰ βροτῶν δ' ἔλαμψεν ἔργα.
 [καρποῖσι γαῖα προκύπτει,]
 καρπὸς ἐλαίας προκύπτει,
 Βρομίον στέφεται τὸ γῆμα.
 κατὰ φύλλον, κατὰ κλῶνα
 καθελὼν ἤνθισε καρπός.

λη'. Εἰς ἐκυτόν.

Ἐγὼ γέρον μὲν εἰμι,
 νέων πλέον δὲ πίνω,
 καὶν δέησιν με χορεύειν,
 σκηπτρον ἔχω τὸν ἀσκόν·
 ὃ νάρθηξ δ' οὐδὲν ἔστιν.
 ὃ μὲν θέλων μάχεσθαι
 παρῆστο καὶ μάχεσθαι.
 ἐμοὶ κύπελλον, ὦ παῖ,
 μελιχρὸν οἶνον ἥδυν
 ἐγκρούσας, φόρησον.

ἐγὼ γέρον μὲν εἰμι·
 Σειληρόν ἐν μέσοισι
 μιμούμενος χορεύσω.

λθ'. Εἰς ἐκυτόν.

Ὅτ' ἐγὼ πίνω τὸν οἶνον,
 τότε μευ ἴανθῇ ἥτορ
 Μούσας λιγαίνειν ἀρχεται.
 ὅτ' ἐγὼ πίνω τὸν οἶνον,
 ἀπορρίπτονται μέριμναι
 πολυφρόντιδές τε βουλαὶ
 ἐς ἀλιτύπους ἀήτας.
 ὅτ' ἐγὼ πίνω τὸν οἶνον,
 λυσιπήμων τότε Βάκχος
 πολυανθέσει μ' ἐν ὥραις
 δονεῖ, μέθῃ γανώσας.
 ὅτ' ἐγὼ πίνω τὸν οἶνον,
 στεφάνους ἄνθεσι πλέξας,
 ἐπιθεὶς δὲ τῷ καρῆνῳ,
 βιότον μέλπω γαλήνῃ.
 ὅτ' ἐγὼ πίνω τὸν οἶνον,
 μύρρι εὐωδῆι τέγξας
 δέμας, ἀγκάλας δὲ κούρη
 κατέχω, Κύπριν αἰδῶ.
 ὅτ' ἐγὼ πίνω τὸν οἶνον,
 ὑπὸ κυρτοῖς δὲ κυπέλλοις
 τὸν ἐμὸν νόον ἀπλώσας,
 θιάσῳ τέρομαι κούρων.
 ὅτ' ἐγὼ πίνω τὸν οἶνον,

25

τόδ' ἐμοὶ μόνῳ τὸ κέρδος,
τόδ' ἐγὼ λαβὼν ἀποίσσω·
τὸ θανεῖν γὰρ μετὰ πάντων.

μ'. Εἰς Ἑρωτα.

5

Ἑρως ποτ' ἐν ῥόδοισι
κοιμωμένην μέλιτταν
οὐκ εἶδεν, ἀλλ' ἐτρώθη
τὸν δάκτυλον. πατάξας
τὰς χεῖρας, ὠλόλυξε·
δραμὼν δὲ καὶ πετασθεὶς
πρὸς τὴν καλὴν Κυθήρην,
ὄλωλα, μάτερ, εἶπεν,
ὄλωλα ἀποθνήσκω.
10 ὅφρις μ' ἐτνυε μικρός,
πτερωτός, ὃν καλοῦσι
μέλιτταν οἱ γεωργοί.
ἢ δ' εἶπεν· εἰ τὸ κέντρον
πονεῖ τὸ τῆς μελιττας,
15 πόσον δοκεῖς ποιοῦσιν,
Ἑρως, ὅσους σὺ βάλλεις;

15

μλ. Εἰς συμπόσιον.

5

Ἰλαροὶ πίνωμεν οἶνον,
ἀναμέλρομεν δὲ Βάκχον,
τὸν ἐφευρετὰν χορείας,
τὸν ὅλας ποθοῦντα μολπίας,
τὸν ὁμότροπον Ἑρωτί,

τὸν ἐρώμενον Κυθήρης·
δι' ὃν ἡ Μέθη λογεύθη,
δι' ὃν ἡ Χάρις ἐτέχθη,
δι' ὃν ἀμπαύεται Λύπη,
δι' ὃν εὐνάξεται Ἀνία.

10

τὸ μὲν οὖν πόμα κερασθὲν
ἀπαλοὶ φέρουσι παῖδες·
τὸ δ' ἄχος πέφυγεν μυχθὲν
ἀνεμοτρόπῳ θυέλλῃ.
τὸ μὲν οὖν πόμα λαβόμεν,
15 τὰς δὲ φροντίδας μεθάμεν.
τί γὰρ ἐστὶ σοὶ τὸ κέρδος
ὀδυνωμένῳ μερίμναις;
πόθεν οἶδαμεν τὸ μέλλον;
ὁ βίος βροτοῖς ἀδηλος.
20 μεθύων θέλω χορεύειν,
μεμνηρισμένος δὲ παῖξαι
- - - - -

20

μετὰ καὶ καλῶν γυναικῶν.
μελέτω δὲ τοῖς θέλουσιν
ὅσον ἐστὶν ἐν μερίμναις.
25 Ἰλαροὶ πίνωμεν οἶνον,
ἀναμέλρομεν δὲ Βάκχον.

25

μβ. Εἰς ἐαυτόν.

Ποθέω μὲν Διονύσου
φιλοπαιγμονος χορείας·
φιλέω δ', ὅτιαν ἐφήβου
μετὰ συμπότον λυγίζω.

στεφανίσκους δ' ὑακινθῶν
κροτάφοισιν ἀμφιπλέξας,
μετὰ παρθένων ἀθύρειν
φιλέω μάλιστα πάντων.
φθόνον οὐκ οἶδ' ἐμὸν ἦτορ,
φθόνον οὐκ οἶδα δαΐκτην.
φιλολοιδόριοι γλώττης
φεύγω βέλεμνα κωφά.
στιγνῶ μάχας παροίνους
πολυκώμους κατὰ δαΐτας,
νεοθλήσ' ἅμα κούραις
ὑπὸ βαρβίῳ χορευῶν.
βίον ἥσυχον φέρωμεν.

μγ'. Εἰς τέττιγα.

Μακαρίζομέν σε, τέττιξ,
ὅτε δενδρέων ἐπ' ἄκρων,
ὀλίγην δρόσον πεπωκώς,
βασίλευς ὅπως, αἰείδεις.
σὺ γάρ ἐστι κείνα πάντα,
ὅποσα βλέπεις ἐν ἀγροῖς,
χ' ὅποσα φέρουσιν ὥραι.
σὺ δὲ φίλιος γεωργῶν,
ἀπὸ μηδενός τι βλάπτων·
σὺ δὲ τίμιος βροτοῖσι,
θέρους γλυκὺς προφήτης.
φιλέουσιν μὲν σε Μοῦσαι,
φιλέει δὲ Φοῖβος αὐτός,
λιγυρὴν δ' ἔδωκεν οἴμην.

τὸ δὲ γῆρας οὐ σε τείρει.
σοφεί, γηγεῖς, φίλμυε,
ἀπαθής, ἀνιμύσαρχε·
σχεδὸν εἰ θεοῖς ὅμοιος.

μδ'. Εἰς τὸ ἑαυτοῦ ὄνειρον.

Ἐδόκουν ὄναρ τροχάζειν,
πτέρυγας φέρων ἐπ' ὤμων·
ὁ δ' Ἐρως ἔχων μόλυβδον
περὶ τοῖς καλοῖς ποδίσκοις
ἐδίωκε καὶ κίχανε.
γί θέλει τὸδ' ὄναρ εἶναι;
δοκέω δ' ἔγωγε πολλοῖς
ἐν Ἑρωσί με πλακέντα
διολισθανεῖν ἐν ἄλλοις,
ἐνὶ τῷδε συνδεθῆναι.

με'. Εἰς τὰ τοῦ Ἑρωτος βέλη.

Ὁ αἰὴρ ὁ τῆς Κυθήρης
παρὰ Λημνίαις καμίνους
τὰ βέλη τὰ τῶν Ἑρώτων
ἐποίει, λαβὼν σιδήρον.
αἰκίδας δ' ἔβαπτε Κύπρις,
μέλι τὸ γλυκὺ λαβοῦσα·
ὁ δ' Ἐρως χολῆν ἔμισγεν.
ὁ δ' Ἀρης ποτ' ἐξ αὐτῆς
στιβαρὸν δόρυ κραδαίνων,
βέλος ἠντέλιξ Ἑρωτος.

ὁ δ' Ἔρως, τόδ' ἐστίν, εἶπε,
 βαρὺ· πειράσας νόησεις.
 ἔλαβεν βέλεμνον Ἀρης.
 ὑπεμεΐδισσε Κύπρις.
 15 ὁ δ' Ἀρης ἀναστενάξας,
 βαρὺ, φησιν· ἄρον αὐτό.
 ὁ δ' Ἔρως, ἔχ' αὐτό, φησι.

μζ'. Εἰς Ἑρωτα.

Χαλεπὸν τὸ μὴ φιλῆσαι,
 χαλεπὸν δὲ καὶ φιλῆσαι·
 χαλεπώτερον δὲ πάντων
 ἀποτυγχάνειν φιλοῦντα.
 5 γένος οὐδὲν εἰς Ἑρωτα·
 σοφίῃ, τρόπος πατεῖται·
 μόνον ἄργυρον βλέπονσιν.
 ἀπόλοιτο πρῶτος αὐτὸς
 ὁ τὸν ἄργυρον φιλήσας.
 10 διὰ τοῦτον οὐκ ἀδελφός,
 διὰ τοῦτον οὐ τοκήες·
 πόλεμοι, φόνοι δι' αὐτόν.
 τὸ δὲ χεῖρον, ὀλλύμεσθα
 διὰ τοῦτον οἱ φιλοῦντες.

μζ'. Εἰς γέροντα.

Φιλῶ γέροντα τερπνόν,
 φιλῶ νέον χορευτήν.
 γέρων δ' ὅταν χορεύῃ,

τρίχας γέρων μὲν ἐστι,
 τὰς δὲ φρένας νεάξει.

μη'. Εἰς Διόνυσον.

Ὁ τὸν ἐν πόνοις ἀτειρῇ
 νέον, ἐν πόθοις ἀταρβῇ,
 καλὸν ἐν πότοις χορευτήν
 τελῶν θεὸς κατήλθεν,
 5 ἀπαλὸν βροτοῖσι φίλτρον,
 πότον ἄστονον κομίζων,
 γόνον ἀμπέλου, τὸν οἶνον,
 πεπεδημένον ὀπώρας
 ἐπὶ κλημάτων φυλάττειν,
 10 ἵν', ὅταν τάμωσι βότρυν,
 ἄνοσοι μένωσι πάντες,
 ἄνοσοι δέμας θεητόν,
 ἄνοσοι γλυκύν τε θυμόν,
 ἐς ἔτους φανέντος ἄλλον.

μθ'. Εἰς δίσκον ἔχοντα Ἀφροδίτην.

Ἄρα τις τόρρευσε πόντον,
 ἄρα τις μαγεῖσα τέχνη
 ἀνέχευε κύμα δίσκῳ
 ἐπὶ νῶτα τῆς θαλάσσης;
 5 ἄρα τις ὑπερθε λευκῆς
 ἀπαλὰν χάραξε Κύπριν
 νόος ἐς θεὸν ἀερθεῖς,
 μακάρων φύσιος ἀρχάν;

10 ὁ δὲ νῦν ἔδειξε γυμνάν,
 ὅσα μὴ θείμεις δ' ὀράσθαι,
 μόνον κῦμασιν καλύπτει.
 ἀλαλημένη δ' ἐπ' αὐτά,
 βρῦνον ὥς ὑπερθε λευκόν
 15 ἀπαλοχρόους γαλήνας,
 δέμας ἐς πλόον φέρονσα,
 ὑόθιον πάροιθεν ἔλκει.
 ῥοδέων δ' ὑπερθε μαζῶν,
 ἀπαλῆς ἔνερθε δειρῆς
 20 μέγα κῦμα πρῶτα τέμνει.
 μέσον ἀέλακος δὲ Κύπρις,
 κοῖνον ὥς ἱοῖς ἐλιχθέν,
 διαφαίνεται γαλήνας.
 ὑπὲρ ἀργύρου δ' ὀχοῦνται
 25 ἐπὶ δελφίσιν χορευταῖς
 δολερόν νόον μερόπων
 Ἔρως, Ἥμερος, γελῶντες·
 χορὸς ἰχθύων δὲ κυτὸς
 ἐπὶ κυμάτων κυβιστῶν
 30 Παφίης τὸ σῶμα παίζει,
 ἵνα νύχεται γελῶσα.

ν'. Ἐπιλήνιος φῶδή.

Τὸν μελανόχρωτα βότριν
 ταλάροις φέροντες ἄνδρες
 μετὰ παρθένων ἐπ' ὤμων,
 μετὰ ληρὸν δὲ βαλόντες
 5 μόνον ἄρσενες πατοῦσι

ἡΐθεον γὰρ Ἐρωτος ἔφης σκοπός· ἐς δὲ σέ μόνον
 5 τόξα τε καὶ σκολιὰς εἶχεν ἐκβολίας.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ξεῖνε, τάφον παρὰ λιτὸν Ἀνακρέοντος ἀμείβων,
 εἴ τί τοι ἐκ βίβλων ἦλθεν ἐμῶν ὄφελος,
 σπείσον ἐμῇ σποδῇ, σπείσον γάνος, ὄφρα κεν οἶνω
 5 ὅστέα γηθήσῃ τὰμὰ νοτιζόμενα,
 ὡς ὁ Διωνύσοιο λελασμένος οὐ ποτε κόμων,
 ὡς ὁ φιλακρήτου σύντροφος ἁρμονίης,
 μηδὲ καταφθίμενος Βάκχου δίχα τοῦτον ὑπόισα
 τὸν γενεῇ μερόπων χώρον ὀφειλόμενον.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Τύμβος Ἀνακρέοντος· ὁ Τήϊος ἐνθάδε κύκνος
 εὐδαί, χ' ἡ παιδῶν ζωροτάτη μακίη.
 ἄκμην λειριόεντι μελλέεται ἀμφὶ Βαθύλλῃ
 Ἥμερα, καὶ πιστοῦ λευκὸς ὄδωδε λίθος,
 5 οὐδ' Αἰδῆς σοι ἔρωτος ἀπέσβεσεν, ἐν δ' Ἀχέροντος
 ὦν, ὅλος ὠδίνει Κύπριδι θερμοτέρῃ.

ΕΥΓΕΝΟΥΣ.

Τὸν τοῖς μελιχροῖς Ἥμεροισι σύντροφον,
 Ἀναΐ, Ἀνακρέοντα, Τήϊον κύκνον,
 ἔσφηλας ὑγρῇ νέκταρος μεληδόνι.
 λοξὸν γὰρ αὐτοῦ βλέμμα, καὶ περὶ σφυροῖς
 5 ὑφείσα λώπευς πέζα, καὶ μονοζυγές
 ΑΝΑΚΡΕΟΝ. D

μέθην ἐλέγχει σάνδαλον· χέλυσ δ' ὁμῶς
τὸν εἰς Ἑρωτας ὕμνον ἀγλαΐζεται.
ἀπῳτα τήρει τὸν γεραίον, Ἐνῖε.

ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Τῆϊον ἀμφοτέρων με βλέπεις ἀκόρεστον ἐρώτων
πρέσβην, ἴσον κούροις, ἴσον ἀδόντα κόραις.
ὄμμα δέ μεν Βρομίῳ βεβαρημένον, ἥδ' ἀπὸ κόμῳ
τερπνὰ φιλαγρύπνων σήματα παννυχίδων.

ΑΛΛΟ.

Ω ξένε, τόνδε τάφον τὸν Ἀνακρείοντος ἀμείβων,
σπεύσόν μοι παριῶν· εἰμὶ γὰρ οἴνοπότης.

ΑΛΛΟ.

Πολλὰ πῶν τέθνηκας, Ἀνάκρεον. Ἀλλὰ τρυφήσας
καὶ σὺ δὲ μὴ πίνων ἵξαι εἰς Αἴδην.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ΑΠΟ ΥΠΑΡΧΩΝ
ΑΙΓΥΠΤΙΟΥ.

Πολλάκι μὲν τόδ' αἶσα, καὶ ἐκ τύμβου δὲ βοήσω
Πίνετε, πρὶν ταύτην ἀμφιβάλησθε κόνιν.

ΕΚ ΤΩΝ ΣΑΠΦΟΥΣ

ΑΕΙΨΑΝΑ ΤΙΝΑ.

α. ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ.

Ποικιλόθρον', ἀθάνατ' Ἀφροδίτα,
παῖ Διὸς δολοπλόκε, λισσομαί σε,
μή μ' ἄσαισι, μηδ' ἀνίσαισι δάμνα,
πότνια, θῦμον·

ἀλλὰ τυτὶδ' ἔλθ', αἶ ποκα κατεργῶτα
τᾶς ἐμᾶς ἀνδρᾶς αἶνισα πόλιν
ἔκλυες, πατὴρ δὲ δόμον λιποῖσα,
χρῦσεον ἤλθες

ἄρμ' ὑποξεύξασα, κάλοι δὲ σ' ἄγον
ὠκέες στρουθιοί, περὶ γὰρ μελαίνας
πύκνα δινεῦντες πτέρ' ἀπ' ὠρανῶ, αἰθέ-
ρος διὰ μέσσω·

αἶψα δ' ἐξίκοντο· τὺ δ', ὦ μάκαιρα,
μειδιάσας ἀθανάτῳ προσώπων,
ἦρς' ὅ τι γ' ἦν τὸ πέπονθα, κ' ὅ τι
δὴ σε ἀλήμι,

κ' ὅ τι ἐμῷ μάλιστα ἐθέλω γενέσθαι
μαινόλα θύμῳ, τίνα δ' αὐτὴ πείθω
τὴν σαγηνευσαν φιλότατα· τίς σ', ὦ

20

Σαπφοῖ, ὑβρίζει·
καὶ γὰρ αἱ φεύγει, ταχέως διώξει·
αἱ δὲ δῶρα μὴ δέκετ', ἀλλὰ δώσει·
αἱ δὲ μὴ φιλεῖ, ταχέως φιλάσει,
κοῦν ἐθέλοισαν.

25

ἔλθ' ἐμοὶ καὶ νῦν, χαλεπῶν δὲ λῦσον
ἐκ μεριμνῶν, ὅσσα δ' ἐμοὶ τελέσσαι
θῦμος ἱμέρῃ, τέλεσον· τὴν δ' αὐτὰ
σύμμαχος ἔσσο.

β. ΠΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΑ ΕΡΩΜΕΝΗΝ.

Φαίνεται μοι κῆρος ἵσος θεοῖσιν
ἔμμεν ὦνῃ, ὅστις ἐναντίος τοι
ἰσδάνει, καὶ πλασίον ἄνθ' ὧν ἄ-
σαι σ' ὑπακούει,
καὶ γελᾷς ἱμερόεν· τό μοι' μὲν
καρδίαν ἐν στήθεσιν ἐπτόασεν.
ὥς γὰρ εἶδ' σε, βροχέως με φωνᾷς
οὐδὲν ἔτ' ἔκει.

5

10

ἀλλὰ καμμέν γλῶσσαι ἔαγε, λέπτον δ'
αὐτίκα χρῶ πῦρ ὑποδοξόμακον,
ὀππάτεσσιν δ' οὐδὲν ὄρημι, βομβεῦ-
σιν δ' ἀκοαί μοι·

15

καδδ' ἰδρὼς ψυχρὸς χέσται, τρόμος δὲ
πᾶσαν ἄγρει, χλωροτέρα δὲ ποίας
ἐμὴ, τεθνάνκη δ' ὀλίγω' πιδεῦσα,
φαίνομαι ἄπνους.

ἀλλὰ πᾶν τολματόν, ἐπεὶ πένητα ---

* * * *

γ. Πρὸς πλουσίαν, ἀλλ' ἀμαθῇ καὶ
ἄμουστον γυναῖκα.

Καὶ θανοῦσα δὲ κείσεται·
οὐδὲ τι μνημοσύνα σέθεν
ἔσεται οὐδέ ποτ' ὕστερον·
οὐ γὰρ πεδέχεις βροδῶν
τῶν ἐκ Πιερίας, ἀλλ' ἀφανῆς
κῆν Ἀἶδα δόμοις φοιτάσεις.
οὐδεὶς δὲ σε βλέψει πένανθρον
νεκρῶν ἐκπεποταμένην.

5

δ.

Ἐλθέ, Κύπρι, χρυσέαισιν
ἐν κυλικέσσιν ἄβροῖς
συμμεμυγμένον θαλλαισι
νέκταρ οἶνοχοεῦσα
τούτοισι τοῖς ἐταίροις
ἐμοῖς γε καὶ σοῖς

5

ε.

Γλυκεῖα μήτηρ, οὐ τι δύναμαι κρέκειν τὸν ἱστόν,
πόθ' αὖ δαμειῖσα παιδός, βραδινὰν δι' Ἀφροδίταν.

ζ.

Αἰδυνε μὲν ἂ Σελάνα
καὶ Πλητιάδες, μέσαι δὲ
νύκτες, παρὰ δ' ἔρχετ' ὥρα·
ἐγὼ δὲ μόνα καθεύδω.

— * —

Η Ρ Ι Ν Ν Η Σ Ω Ι Δ Η

ΕΙΣ ΤΗΝ ΡΩΜΗΝ.

Χαῖρέ μοι, Ῥώμα, θυγάτηρ Ἀφροδίτου,
 χρυσεομίτρα, δαΐφρων ἄνασσα,
 σευ γὰρ ἅ ναιεῖς ἐπὶ γᾶς Ὀλυμπον
 αἰὲν ἄθροιστον.

5 σοὶ μόνῃ πρέσβειρα δέδωκε Μοῖρα
 κῆδος ἀδρήκτω βασιλῆον ἀρχᾶς,
 ὄφρα κοιρανῆον ἔχοισα κέρτος
 ἀγεμονεύης.

10 σᾶ δ' ὑπὸ στυγλῆ κρατερῶν λεπάδνων
 στέργα γαίης καὶ πολῖας θαλάσσας
 σφίγγεται· σὺ δ' ἀσφαλῶς κυβερνήης
 ἄστυα λαῶν.

15 πάντα δὲ σφάλων ὁ μέγιστος αἰὼν,
 καὶ μεταπλάσσω βίον ἄλλοι' ἄλλως,
 σοὶ μόνῃ πλησίστιον οὖρον ἀρχᾶς
 οὐ μεταβάλλει.

ἢ γὰρ ἐκ πάντων σὺ μόνῃ κρατίστους
 ἄνδρας αἰχματᾶς, μεγάλους, λοχεύεις,
 εὐσταχυν, Ἀμάριτος ὅπως, ἀνείσα
 καρπὸν ἀπ' ἀνδρῶν.

Ε Κ Τ Ω Ν

Α Λ Κ Α Ι Ο Υ Μ Ι Τ Υ Α Η Ν Α Ι Ο Υ .

α.

Ὅταν μὲν ὁ Ζεὺς· ἐν δ' ὠρανῶ μέγας
 χειμῶν· πεπάγασι δ' ὑδάτων ῥοαί.
 κάββαλε τὸν χειμῶν', ἐπὶ μὲν τιθεῖς
 πῦρ, ἐν δὲ κισνάς οἶνον ἀφειδέως
 5 μελιχρόν, αὐτὰρ ἀμφὶ κόρσα
 μαλθακὸν ἀμφιπέφαλον.

β.

Τέγγε πνεύμονας οἶνω· τὸ γὰρ ἄστρον περιτέλλεται.
 ἅ δ' ὥρα χαλεπά· πάντα δὲ διψᾷ ὑπὸ καύματος.

γ.

Νῦν χρὴ μεθύσκειν, καὶ τινα πρὸς βίαν
 πίνειν, ἐπειδὴ κατθανε Μυρσίλος.

δ.

Μηδὲν ἄλλο φρονέουσιν πρότερον δένδρεον ἀμπέλω·

ε΄.

Οὐ γὰρ κακοῖσι θυμὸν ἐπιτρέπειν.
 προκόψομεν γὰρ οὐδέν, ἀσάμενοι,
 ὦ Βακχί· φάρμακον δ' ἄριστον,
 οἶνον ἐνειαμένους μεθύσθαι.

ΕΚ ΤΩΝ

ΒΑΚΧΥΛΙΔΟΥ.

α΄.

Γλυκεῖ' ἀνάγκα σενομένα νυκτικῶν
 θάλησι θυμὸν· Κύπριδος δ'
 ἐλπίς αἰθύνσει φρένας,
 ἀναμειγνύμενα Διονυσίοισι δῶροισι,
 ἀνδράσι θ' ἱπποτάτω
 πέμπει μερίμνας.
 καὶ τις μὲν πόλεων
 κρήδεμνον λύει,
 πᾶσι δ' ἀνθρώποις
 μοναρχήσιν δοκεῖ·
 χρυσῷ δ' ἐλέφαντί τε

μαρμαίρουσιν οἶκοι·
 πυροφόροι δέ κατ' αἰγλήντα
 νῆες ἄγουσ' ἀπ' Αἰγύπτου
 μέγιστον πλοῦτον,
 ὃς πίνοντας ὀρμαίνει κέαρ.

β΄.

Τίθει δέ τε θνατοῖσιν Εἰρήνην μεγάλην
 πλοῦτον καὶ μελιγλώσσαν αἰοιδῶν ἄνθεα
 δαιδυλέων τ' ἐπὶ βοῶν
 θεοῖσιν αἶθεται βοῶν
 Ξανθῇ φλογὶ μηρία,
 ευτρίχων τε μῆλων.
 γυμνασίων τε νέοις,
 αὐλῶν τε καὶ κώμων μέλει.
 ἐν δὲ σιδαροδέτοισι
 πόρπαξιν αἰθάν ἀραχνῶν
 ἰστοὶ πέλονται· ἔγχεά τε λογχωτά,
 ξίφεά τ' ἀμφάκτα δάμναται εὐρώς.
 χαλκίων δ' οὐκ ἔτι σαλπηγγων κτύπος,
 οὐδὲ συλαῖται μελίφρων
 ὕπνος ἀπὸ βλεφάρων,
 ἄμῶν ὃς θάλλει κέαρ.
 συμποσίων δ' ἐρατῶν βριθοντ' ἄγναι,
 παιδικοὶ θ' ὕμνοι φλέγονται.

γ΄.

Οὐ βοῶν πάρεστι σώματ', οὔτε χρυσὸς
 οὔτε πορφύρεος τάπητες,

ἀλλὰ θυμὸς εὐμενής,
Μοῦσά τε γλῆκεῖα, καὶ Βοιωτίοισιν
ἐν σκύφοισιν οἶνος ἡδύς.

δ'.

Ἀνδία μὲν γὰρ λίθος
μανίει χροσόν·
ἀνδρῶν δ' ἀρετὰν
σοφίαν τε παγκρατῆς
ἐλέγχει ἀλάθεια.

ε'.

Ἐτερος δ' ἐξ ἑτέρου σοφὸς
τό τε πάλαι τό τε νῦν.
οὐδὲ γὰρ ὅστιον ἀρήπταν
ἐπέων πύλας ἐξευρεῖν.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΠΑΙΑΝ.

Ἀρετὰ πολύμοχθε γένει βροτεῶν,
θήραμα κάλλιστον βίῳ,
σᾶς περὶ παρθένε, μορφᾶς

καὶ θανεῖν ζαλωτὸς ἐν Ἑλλάδι πότμος,
καὶ πόνοις τλήναι μαλεροῦς ἀκάμαντας·
τοῖον ἐπὶ φρέν' ἔρωτα βάλλεις,
καρπὸν φέρεις τ' ἀθάνατον,
χρυσοῦ τε κρέσσω καὶ γονέων,
μαλακανχητοῦ θ' ὕπνου.
σεῦ δ' ἔνεχ' ὄνκ Διὸς Ἡρακλῆς,
Ἀήδας τε κοῦροι πόλλ' ἀνέτλασαν,
ἔργοις σὰν ἀγορευόντες δύναμιν,
σοῖς τε πόθοις Ἀχιλλεὺς
Αἴας τ' Αἰδαο δόμους ἤλθον.
σᾶς δ' ἔνεκα φίλιον μορφᾶς
ὁ Ἀταρνέως ἐντροφος
ἀελίου χήρωσεν ἀνγᾶς.
τοιγὰρ αὐοίδιμον ἔργοις
ἀθάνατόν τε μιν αὐδήσουσι Μοῦσαι
Μναμοσύνας θυγάτρες,
Διὸς Ξενίου σέβας ἄζουσαι,
φίλλας τε γέρας βεβαίον.

